

maal paatvinger sig, om ikke Meningen dog snarere er, at man ad en Omvei vil gaae Sagen tillivs, for i Stillehed at begrave den. Det er denne dobbelte Maade, hvorpaa man kan gaae frem med Hensyn til en Sags Behandling, som jeg her har villet minde om. Det vil jo nu vise sig, paa hvilken Maade Sagen vil blive fremmet; thi vi have jo Alle været enige om, at Sagen burde prøves og prøves noie og meget alvorligt. Men der kan aabenbart forlanges Dplysninger med Hensyn til en Sag af en saadan Bestaafenhed som denne, at de fra Ministeriets Side maaffee slet ikke kunne skaffes tilveie, eller som i alt Fald ikke staae i en saadan naturlig Forbindelse med Sagen, at man nu kunde være beredt paa at bringe dem frem som et Middel til at lette Sagens Gang. Der kan ogsaa gives Dverveielserne et saadant Omfang, at det ikkun blot er en anden Form for at fhyde Sagen ud; der kan bringes saadanne Spørgsmaal, som i sig selv ere aldeles selvstændige, og som ville kræve en særskilt, udførlig Bearbejdelse, i Forbindelse med denne Sag, t. Ex. Spørgsmaalet om at sætte Præsterne paa fast Løn og Spørgsmaalet om en Omregulering af Herredsfogdernes Løn, at de, naar man inststerer paa, at de skulle finde deres Afgjørelse samtidigt med et saadant Lovforslag, vilde føre til, at Lovforslaget i lang Tid ikke kunde gjenføres. Dette maa jeg imidlertid ganske henstille til Thinget; Thinget maa vide, hvad noget Saadant virkelig vil sige. Jeg skal derfor til Slutning blot udtale, at jeg for min Deel vilde ønske, at det ikke maa gaae Thinget saaledes, som det forekommer mig, at det gif den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) idag; dengang der var Tale om Høiesteretsassessorernes Lønning, da vare Departementscheferne meget vigtige og meget betydningsfulde Folk, som maatte stilles paa samme Trin som Høiesteretsassessorerne, men nu, da der er Spørgsmaal om Departementscheferne, ere de pludselig blevne aldeles undværlige; de skulde rigtignok igjen dukke op i Skikkelse af nogle Generalsecretaire og nogle Reifeinspecteur; men jeg nægter ikke,

efter den Erfaring, vi hidtil have haft, jeg frygter for, at, dersom der kom et Forslag om disse Generalsecretaire og Reifeinspecteur, saa vilde den ærede Rigsdagsmand atter have udfundet et nyt Forslag, hvorefter man kunde undvære disse og saaledes blive baade Departementscheferne, Generalsecretairene og Reifeinspecteurerne qvit. Jeg kan ikke andet end lægge Thinget paa Sinde, hvor beshnderligt Forholdet synes at stille sig mellem Forhandlingerne om de enkelte Mars Tillægslove og om det nuværende Rønningelovforslag. Jeg har et levende Indtryk af, at dengang, da det enkelte Mars Tillægslov var for, da sagde man: „Lad os faae en almindelig Rønningelov“; nu, da Rønningelovforslaget foreligger, er der ligesom en Tilbøielighed til at faae et enkelt Mars Tillægslov. Det er meget muligt, at, naar Regjeringen engang igjen fremkom med et enkelt Mars Tillægslov, der da paany vilde yttre sig et Ønske om at faae Rønningeloven frem igjen. Men er en saadan værlende Tilbøielighed heldig?

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattes Lovudkastets Dvergang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 60 Stemmer.

Steen: Jeg tillader mig at foreslaae Nedsættelsen af et Udvalg, bestaaende af 7 Medlemmer, valgte her i Salen.

Frolund: Jeg tillader mig at foreslaae, at der nedsættes et Udvalg, bestaaende af 9 Medlemmer, 4 valgte i Afdelingerne og 5 i Salen.

Tscherning: Det var netop det samme Forslag, som jeg vilde tillade mig at gjøre.

Ved den derpaa foretagne Afstemning blev det foransførte Forslag af Steen forkastet med 38 Stemmer imod 25, hvorimod Frolunds ovenstaaende Forslag vedtoges eenstemmig med 64 Stemmer.